

Mehmet Koca x

Onaylayan Administrator
Wednesday, 20 June 2007
Son GÃ¼ncelleme Sunday, 09 September 2007

Â Hala Ã¼ye olmamÃ¼sÃ¼nÃ¼z ..! Ãœye olun yolumuza devam edelim!

HAKÃM BEY

Â

Â durun hakim bey

Â konuÃ¼mak istiyorum

Â iÃ¼imdeki zehri

Â bir bir akÃ¼tmak istiyorum

Â

Â neler yapÃ¼ldÃ¼nÃ¼

Â ne iÃ¼ler Ã¼sevrildiÃ¼ni

Â teker teker

Â anlatmak istiyorum

Â

Â sÃ¼rtÃ¼ pek zengini

Â hergÃ¼n aÃ¼ yatanÃ¼

Â Ã¼salÃ¼p Ã¼rpanÃ¼

Â anlatmak istiyorum

Â

Â hayata kÃ¼seni

Â yaÃ¼ama sevincini yitireni

Â gÃ¼lme yi unutanÃ¼

Â anlatmak istiyorum

Â

Â vuranlarÃ¼ Ã¼ldÃ¼renleri

Â dertlerle boÃ¼anlarÃ¼

Â hayat iÃ¼inde kendini unutanlarÃ¼

Â anlatmak istiyorum

Â

Â doÃ¼an her gÃ¼ne

Â lanet edeni

Â dÃ¼nyaya kÃ¼fredeni

Â anlatmak istiyorum

Â

Â hapislerde yatanÃ½

Â gurbette sÃ½la Ã¼zlemi Ã¼şekeni

Â karÃ¼Ã½lÃ½ksÃ½z gÃ¼nÃ¼l vereni

Â anlatmak istiyorum

Â

Â isyan edenleri

Â nasÃ½rlÃ½ elleri

Â aÃ¼layan yÃ¼zleri

Â anlatmak istiyorum

Â

Â yavrusunu kaybeden anayÃ½

Â eve ekmek gÃ¼tÃ¼ren babayÃ½

Â gelinlik Ã¼şaÃ¼ndaki ablayÃ½

Â anlatmak istiyorum

Â

Â SEN GELÃ¼RSÃ¼N AKLIMA

Â

Â dalÃ½p uzaklara dÃ¼Ã¼nÃ¼rken

Â bir Cigara iÃ¼şerken

Â yÃ¼reÃ¼m kor olup yanarken

Â sen gelirsin aklÃ½ma

Â

Â ne yapsam ne etsem olmaz

Â bu derde Ã¼şare bulunmaz

Â senden baÃ¼ka kimse yaramÃ½ saramaz

Â sen gelirsin aklÃ½ma

Â

Â her yerde seni ararÃ½m

Â herkese seni sorarÂ½m

Â bulamam iÃ§sin iÃ§sin kanarÂ½m

Â sen gelirsin aklÂ½ma

Â

Â ellerim ellerini sorar

Â gÃ¶zlerim gÃ¶zlerini arar

Â bedenimi hasretler sarar

Â sen gelirsin aklÂ½ma

Â

Â beklerim yolunu gelmezsin

Â Ã¼u garip halimi gÃ¶rmezsin

Â kimbilir Ã¼u an kiminlesin

Â sen gelirsin aklÂ½ma

Â

Â bitti kapandÂ½ bu aÃ¼k sayfasÂ½

Â olmaz artÂ½k bir baÃ¼kasÂ½

Â git gÃ¼lÃ¼m git bana kalsÂ½n sancÂ½sÂ½

Â sen gelirsin aklÂ½ma

Â

Â KORKMA GÃ•DÃ•YORUM

Â

Â korkma gidiyorum bu akÃ¼am

Â saksÂ½daki Ã§iÃ§ekleri sana bÃ¼rakÂ½yorum

Â solmasÂ½n menevÃ¼e lerin

Â sensiz bir bilinmeyene gidiyorum

Â

Â son kez bakayÂ½m gÃ¶zlerine

Â bir hatÂ½ran kalsÂ½n yÃ¼reÃ¼imde

Â ne de olsa bir yaÃ¼anmÃ¼lÃ¼k var

Â eÃ¼er olmasaydÂ½ ayrÂ½lÃ¼klar

Â

Â artÂ½k senden sonra

Â sanma bir daha severim

Â aÃ¼kÃ½mÃ½zÃ½ yÃ¼reÃ°ime saklÃ½yorum

Â baÃ¼kasÃ½na verirsem namerdim

Â

Â SEN BÃ•R Ã†OCUKSUN

Â

Â kÃ¼Ã§Ã¼k bir Ã§ocuk

Â hayalleri usturaya vurulmuÃ¼

Â gÃ¶kyÃ¼zÃ¼ne kÃ¼smÃ¼Ã¼

Â kalbi buruk

Â

Â kÃ¼Ã§Ã¼k bir Ã§ocuk

Â elinde acÃ½nÃ½n resmi

Â Ã§saresiz bakÃ½yor geleceÃ°e

Â gÃ¶zleri nemli

Â

Â sen bir Ã§ocuksun

Â yÃ½ldÃ½zlar Ã¼lkesinde

Â sen bir Ã§ocuksun

Â kirliliÃ°in denizinde

Â

Â sen bir Ã§ocuksun

Â hayalinde bembeyaz bir Ã¼lke dÃ¼Ã¼nÃ¼nen

Â sen bir Ã§ocuksun

Â umutlarÃ½ yarÃ½ yolda sÃ¶nen

Â

Â sen bir Ã§ocuksun

Â dÃ¼zenbazlÃ½Ã°a alet edilen

Â sen bir Ã§ocuksun

Â eline silah verilen

Â

Â sen bir Ã§ocuksun

Â HerÃ¼eyden habersiz

Â halbuki yarÄ½nlarÄ½na

Â gÄ¼z dikeyorlar merhametsiz

Â

Â BEN YOKUM BU OYUNDA

Â

Â yalansa bir gÄ¼nlÄ¼kse

Â gÄ¼zlerime yaÄ¼ dÄ¼Ä¼ecekse

Â bir macera bir hevesse

Â ben yokum bu oyunda

Â

Â kalbimle oynayacaksan

Â her an bir Ä½zdÄ½rap vereceksen

Â beni yarÄ½ yolda bÄ½rakacaksan

Â ben yokum bu oyunda

Â

Â eller sÄ¼zÄ¼ne kanacaksan

Â bu aÄ¼kÄ½ harcayacaksan

Â seni baÄ¼kasÄ½yla paylaÄ¼acaksam

Â ben yokum bu oyunda

Â

Â NEDEN

Â

Â beni bÄ½rak bu kalabalÄ½kta yaÄ¼ayamÄ½yorum

Â tÄ¼kenmedim nefes alamÄ½yorum

Â isyan yakÄ½yor yÄ¼reÄ½imi

Â hergÄ¼n vuruluyor Ä¼Ä¼yorum

Â

Â kim bunlar

Â bu sokak ortasÄ½nda coplananlar

Â bu Ä¼lenler kim

Â neden aÄ½t yakÄ½yor analar

Â

Â neden alÄ½yorlar ekmeÄ½imizi

Â ÂŞalÃ½yorlar alÃ½n terimizi
 Â neden tÃ¶reye kurban oluyor
 Â kÃ¼Ã¼cÃ¼k bir kÃ½z
 Â alÃ½yorlar elinden kitaplarÃ½nÃ½
 Â neden sevenlere kÃ½yÃ½yorlar
 Â bu Âşocuk ne yapÃ½yor tek baÃ¼Ã½na
 Â sokak ortasÃ½nda
 Â hayÃ½r bakmak istemiyorum gazetelere
 Â yine kan gÃ¶rmek istemiyorum
 Â nerden geliyor bu ÂşÃ½lÃ½klar
 Â
 Â UYAN EY ÂNSANLIK
 Â
 Â bu dÃ¼nyada yaÃ¼amak
 Â cehennemde yanmak gibi
 Â nefes alÃ½p vermek
 Â sanki bir isyan gibi
 Â
 Â umutlar yok olmuÃ¼
 Â sevgi unutulmuÃ¼
 Â kimse el vermez birbirine
 Â dostlar dÃ¼man olmuÃ¼
 Â
 Â her yer karanlÃ½k
 Â bir tÃ¼rÃ¼ olmaz aydÃ½nlÃ½k
 Â herkes derin uykuda
 Â uyan ey insanlÃ½k
 Â
 Â YORULDUK ARTIK
 Â
 Â yorulduk artÃ½k Âşok yorulduk
 Â bu kargaÃ¼ada yaÃ¼amaktan

Â insan olduÂ°umuzu unuttuk

Â diyarbakÃ½rda vurulup

Â

Â sivasta yakÃ½lmaktan

Â

Â dÃ¼Ã¼ndÃ¼k bir Åhare aradÃ¼k

Â ellerimize kelepÅşe vuruldu

Â hakkÃ½mÃ½zÃ½ savunmaya ÅsalÃ½tÃ¼k

Â sonumuz mapushane oldu

Â

Â yÃ½llarca dÃ¼rt duvar arasÃ½nda kaldÃ¼k

Â unuttuk kardeÅliÂ°i dostluÂ°u

Â oysa ne hayallerimiz vardÃ½

Â yÃ½ktÃ½lar tÃ¼kettiler umudumuzu

Â

Â ÅsoÂ°u kiÅiyi gÃ¼rdÃ¼ler

Â idam sehpasÃ½na

Â aÂ°zlarÃ½ndan ÅÅkan tek kelime

Â bu vatan iÅin olsa da

Â

Â BÃ¼R BEN

Â

Â kimbilir

Â bu kaÅ kez yanÃ½Ã¼m

Â bu kaÅ kez yok oluÃ¼m

Â kapÃ½larÃ½ ÅaldÃ½m aÅmadÃ½lar

Â her defasÃ½nda

Â yÃ½zÃ¼me kapandÃ½

Â yetiÅemedim son trene

Â dumanÃ½nÃ½ savurup gitti

Â bir ben kaldÃ½m

Â tek baÃ¼na

Â bir ben yalnÃ½z

Â bu sahrada

Â herkes bir yol bulup gitti

Â bense hep ÂŞÂ½kmaz sokaklara girdim

Â yaniÂ½Â¾ adreslerde

Â aradÂ½m umudu

Â dost sandÂ½klarÂ½m

Â yÂ¼z ÂŞevirdi

Â yÂ¼reÂ°im

Â karanlÂ½Â°Â½n son noktasÂ½nda

Â yÂ¼rÂ¼dÂ¼m yÂ¼rÂ¼dÂ¼m yÂ¼rÂ¼dÂ¼m

Â bir uÂŞurumun baÂ¾Â½na gelmiÂ¾im

Â

Â DAHA Â¼OK TEPEMÂ•ZE Â¼IKARLAR

Â

Â her Â¾eye evet dedikÂŞe

Â baÂ¾Â½mÂ½zÂ½ eÂ°dikÂŞe

Â karÂ¾Â½ ÂŞÂ½kmadÂ½kÂŞa

Â daha ÂŞok tepemize ÂŞÂ½karlar

Â

Â haksÂ½za haddini bildirmediKÂŞe

Â suÂŞluyu ortaya ÂŞÂ½karmadÂ½kÂŞa

Â zayÂ½fÂ½ ezen gÂ¼ÂŞiÂ¼yÂ¼ korudukÂŞa

Â daha ÂŞok tepemize ÂŞÂ½karlar

Â

Â hatalardan ders ÂŞÂ½karmadÂ½kÂŞa

Â birbirimizin kuyusunu kazdÂ½kÂŞa

Â birlik beraberlik olmadÂ½kÂŞa

Â daha ÂŞok tepemize ÂŞÂ½karlar

Â

Â BU YANGIN NÂ•YE

Â

Â vurulmuÂ¾um

Â kanÃ½m akar inceden

Â bu kaÃ§Ã½ncÃ½ yok oluÃ¼m

Â bilmiyorum kime ne diyem

Â

Â vuruldum kaÃ§ kere

Â Ã¶ldÃ¼m kaÃ§ kere

Â bu yangÃ½n niye

Â

Â daÃ°larda bir kaÃ§aÃ°Ã½m

Â boynu bÃ¼kÃ¼k bir aÃ¼Ã½Ã½m

Â sana ulaÃ¼amam belki

Â bu son mektubum maralÃ½m

Â

Â vuruldum kaÃ§ kere

Â Ã¶ldÃ¼m kaÃ§ kere

Â bu yangÃ½n niye

Â

Â GÃœLÃœM

Â

Â gÃ¼lÃ¼m

Â sevda eksem koparÃ½yorlar

Â bir gÃ¼lsem Ã§ok gÃ¶rÃ¼yorlar

Â yanÃ½yorum bakÃ½yor gÃ¶rmÃ¼yorlar

Â

Â gÃ¼lÃ¼m

Â aÃ¼Ã½Ã½m baÃ°rÃ½m yanÃ½k

Â hasretse hasret

Â umutsa umut

Â gurbetse gurbet Ã§ektiÃ°im

Â

Â gÃ¼lÃ¼m

Â uzaklar silemez dudaÃ°Ã½mdan adÃ½nÃ½

Â eller anlamaz sevda mÃ½

Â sen de olmasan

Â ne yapayÃ½m ben

Â Ã¼u Ã¼Å g¼nl¼k yalan d¼nyayÃ½

Â

Â GÃ•DÃ•YORUM Ã•ÃžTE

Â

Â beni son g¼r¼n¼n bu Ã¼ehirde

Â h¼rpalanm¼Ã¼

Â a¼a¼lanm¼ kalbimi de alarak

Â gidiyorum bu Ã¼ehirden

Â

Â art¼k ba¼kas¼na s¼ylersin

Â o kendinde inanmad¼n yalanlar¼

Â ve ba¼kas¼yla yapars¼n

Â b¼t¼n pazarlar¼

Â

Â Åkip gidiyorum i¼te

Â koca Ã¼ehir senin olsun

Â ard¼mda yas¼ bir kalp b¼rakt¼m sana

Â ve k¼r¼k d¼k¼k

Â yere Åsal¼nm¼ Ã¼mitler

Â

Â bir sana ba¼lanm¼t¼m

Â bu rezil r¼sya hayatta

Â yalanm¼ yalanm¼

Â bo¼una aldand¼m

Â kendimi bir hiÅ u¼runa harcam¼m

Â

Â yoruldu Åok yoruldu

Â bu k¼hne sokaklarda

Â yaln¼z dola¼maktan

Â her dakika seni d¼n¼n¼p

Â kalbimi paralamaktan

Â

Â BÃ•RÃ•LERÃ•

Â

Â birileri bizi fena kandÃ½rdÃ½

Â bizi yalan sÃ½zlerle oyaladÃ½

Â halbuki bizim amacÃ½mÃ½z burda

Â sadece insan gibi yaÃ½amaktÃ½

Â

Â ekmeÃ½imize kÃ½tÃ½lÃ½k kattÃ½lar

Â dostlar arasÃ½na nifak soktular

Â para verip insan satÃ½n aldÃ½lar

Â bizi birbirimizden ayÃ½rdÃ½lar

Â

Â Ã½imdi sayÃ½mÃ½z gÃ½n gÃ½n azalmakta

Â onlar yine oyunlar oynamakta

Â yÃ½llardÃ½r bitmedi saltanatlarÃ½

Â birlik olup indirelim onlarÃ½

Â

Â KARANLIÃ½IN CELLATLARI

Â

Â karanlÃ½k bir geceydi

Â gÃ½z gÃ½zÃ½ gÃ½rmÃ½yordu

Â etrafÃ½mÃ½z sarÃ½ldÃ½

Â cellatlar tarafÃ½ndan

Â

Â gÃ½zleri kan gibiydi

Â ip boynumuza geÃ½ti

Â suÃ½sumuz doÃ½ruluktu

Â inadÃ½na sevmekti

Â

Â korkmuyordu hiÃ½ kimse

Â haklÃ½ydÃ½ Ã½Ã½nkÃ½ onlar

Â yÃ¼zlerde gÃ¼lÃ¼mseme

Â daha milyonlarca var

Â

Â eller birlik havada

Â bÃ¼tÃ¼n dostkar elele

Â umudu haykÃ¼rmakta

Â tÃ¼rkÃ¼ler sÃ¼ylenmekte

Â

Â BÃ¼R ÃMÃ¼R BOYU

Â

Â sevgim bir Ã¼mÃ¼r boyu

Â seninle dolu dolu

Â bu ne bir aldatmaca

Â ne de bir aÃ¼k oyunu

Â

Â kalbim her zaman sende

Â yÃ¼reÃ¼m yÃ¼reÃ¼nde

Â tarife sÃ¼mÃ¼yor aÃ¼k

Â bu sevda denzinde

Â

Â her zaman seninleyim

Â aÃ¼kÃ¼na kul kÃ¼leyim

Â emret sultanÃ¼m emret

Â dÃ¼nyalarÃ¼ vereyim

Â

Â EY ÃNSAN

Â

Â ey insan bu dÃ¼nyaya neden geldin

Â bÃ¼tÃ¼n acÃ¼larÃ¼ neden sen Ã¼şektin

Â bazen ezildin bazen de horlandÃ¼n

Â nedense hep ilk baÃ¼larda sen vardÃ¼n

Â

Â ey insan bu dÃ¼nya sana cehennem

Â kÃ¶tÃ¼ler en baÃ¼ta iyiler altta

Â kahpe dÃ¼nya da sÃ¼rekli bir elem

Â yolunu kaybedersin bu tenhada

Â

Â kimseye derdini anlatamazsÃ¼n

Â isyan edersinde duyuramazsÃ¼n

Â dost sandÃ¼n yÃ¼zlere sÃ¼nÃ¼rsÃ¼n

Â Ã¶k geÃ¼te olsa gerÃ¼eÃ¼i anlarsÃ¼n

Â

Â OÃ¼L

Â

Â oÃ¼l ben uzaklara gidiyorum

Â sonu olmayan sona gidiyorum

Â benim iÃ¼nÃ¼me haykÃ¼r yine

Â bu kavgayÃ¼ sana bÃ¼rakÃ¼yorum

Â

Â oÃ¼l vermeyin dÃ¼nyayÃ¼ onlara

Â bitsin artÃ¼k mazlumdaki bu yara

Â bitsin bu kahÃ¼rlar bitsin zindanlar

Â mutlu olsun hep elele milyonlar

Â

Â DERSÃ¼MÃ¼N OZAN SESÃ¼

Â

Â sen dersimin ozan sesi

Â sen hainlerin duvarÃ¼

Â sen daÃ¼larÃ¼n fÃ¼rtÃ¼nasÃ¼

Â koca yÃ¼rekli yiÃ¼dim

Â

Â ensende soÃ¼k namlular

Â koca bir Ã¼ehri yakarlar

Â Ã¼oluk Ã¼ocuk demez onlar

Â yetiÃ¼ ne olur yiÃ¼dim

Â

Â geride leÃ¼ kargalarÃ½

Â bÃ¼lÃ¼Ã¼rler yatanlarÃ½

Â isyanÃ½mÃ½ kime diyem

Â kimse dinlemez yiÃ°idim

Â

Â boynu bÃ¼kÃ¼k kalÃ½r sazÃ½m

Â yÃ¼reÃ°im de bu feryadÃ½m

Â kurÃ¼nlandÃ½ gardaÃ¼larÃ½m

Â kaÃŒ kere Ã¼ldÃ¼m yiÃ°idim

Â

Â kurudu bÃ¼tÃ¼n topraklar

Â bahara hasret kalanlar

Â iÃŒimdeki azgÃ½n yara

Â durmadan kanar yiÃ°idim

Â

Â ARKADAŒ

Â

Â sevdik suÃŒ oldu arkadaÃ¼

Â gÃ¼lmedi felek bir kere

Â ne gÃ¼nler gÃ¼rdÃ¼k arkadaÃ¼

Â dertler geldi dert Ã¼stÃ¼ne

Â

Â zor gÃ¼n dostu bulamadÃ½k

Â hepsi teker teker gitti

Â mutluluÃ°u tadamadÃ½k

Â bize gelince tÃ¼kendi

Â

Â ne beklemiÃ¼tik hayattan

Â umutlu ÃŒÃ¼kmÃ½Ã¼tÃ½k yola

Â hep tersine dÃ¼ndÃ¼ devran

Â hak etmeyenler en baÃ¼ta

Â

Â

Â Bu Â¼iiirlerin her tÂ¼rlÂ¼ telif hakkÂ½ Â¼airin kendisine veya temsilcilerine aittir.